

Men når det er sagt, vil jeg da sige, at vi i Det Radikale Venstre i virkeligheden gerne ser de intentioner, der ligger i forslaget, virkeliggjort. Jeg plejer altid at argumentere for, at hvis man vil undgå alt for meget politisk styring, skal man i hvert fald ikke lade ting blive finansieret over skatterne. Men jeg synes ærligt talt, at med den måde, som man nu kører og styrer Danmarks Radio på, kan jeg ikke se, at det her giver en større politisk binding af Danmarks Radio end den, der eksisterer i dag.

Jeg vil bare understrege, at for os er det fuldstændig afgørende, at der er denne armslængde mellem politikere og Danmarks Radio. Politikerne skal selvfølgelig lægge de overordnede rammer, men der må være en helt klar snitflade mellem lovgiverne og den daglige drift. Politikerne her på Christiansborg skal altså så at sige holde sig ude af regirummene. De må aldrig komme i regirummene, for så trykker de på nogle knapper, og så går det hele fuldstændigt galt.

Det er altså linjen i det. Vi har stor sympati for indholdet i det her forslag, og vi ser det gerne virkeliggjort, men vi kan af de grunde, jeg har nævnt, ikke stemme for det i dag. Tak.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som mange af ordførerne har sagt, at vi har haft den her debat for ikke så lang tid siden, og det er måske også derfor, at debatten ikke sådan for alvor tænder. En anden grund til, at den ikke for alvor tænder, er vel, at det står klart for de fleste, at det i virkeligheden kun er et spørgsmål om få år, før der bliver gennemført den forandring i forhold til finansieringen af public service, som Enhedslisten her foreslår, og så er der vel grænser for, hvor meget man skal skrue sig op på hver sin side.

Enhedslisten har fremsat det her forslag nu igen, fordi vi faktisk mente, at der var opstået en ny politisk situation, da hr. Mogens Jensen, som jo er kulturordfører for Socialdemokraterne, og fru Ellen Trane Nørby, der, så vidt jeg er orienteret, er medieordfører for Venstre, skrev en kronik i Jyllands-Posten, hvor de klart redegjorde for, hvorfor de nu var nået frem til det synspunkt, at det at forsvare licenssystemet var uholdbart.

Jeg kan såmænd også erkende, at da vi fremsatte forslaget sidste gang – hvor det også var en genfremsættelse af noget, vi havde fremsat tidligere – var det, fordi vi havde bemærket os, at Det Radikale Venstre klart og utvetydigt, bl.a. i valgkampen frem til sidste valg, havde givet udtryk for, at man ønskede medielicensen afskaffet og erstattet med en finansiering over skatten.

Det skal siges, at alle disse personer og partier har gjort det helt klart, at de respekterer medieforliget, og det er jo sådan set også indlysende nok, men det er jo også klart, at hvis vi i forbindelse med nogle forhandlinger, der starter i 2009, skal have en chance for at lave nogle grundlæggende forandringer, skal der også være en debat om det inden.

Jeg tror nok, at det er statsministeren, eller også er det beskæftigelsesministeren, der har forklaret, at et led i Venstres politiske strategi er, at det er vigtigt, at man fører en grundig debat blandt befolkningen og i det politiske system, inden reformerne kommer, sådan at de ikke kommer som en tyv om natten. Det er selvfølgelig ikke altid, at statsministeren og beskæftigelsesministeren lever op til disse smukke tanker, men derfor kan de jo være rigtige alligevel.

Vores udgangspunkt for at fremsætte det her forslag er en række forskellige elementer. Først og fremmest har det jo vist sig, at hvis man troede, at det at erstatte den gammeldags licens med en medielicens gav sikkerhed for, at danskerne betalte deres licens, må man tro om, for man kan konstatere, at det har man ikke opnået. Der er stadig væk 300.000 mennesker, som ikke betaler medielicens. Det betyder i hvert fald, at Danmarks Radio og public service-området i forhold til de forventninger, man har haft til økonomien, ikke når helt op på det resultat, man havde forventet.

Det hænger selvfølgelig sammen med, at der er en modvilje og en uvilje mod at betale den her afgift blandt mennesker, som f.eks. ikke bruger deres computer til at se tv, selv om de teknisk set godt kan gøre det. Og jeg er sikker på, at den modvilje vil vokse i de kommende år, når det bliver sådan, at man, ikke bare hvis man anskaffer sig en computer og en internetforbindelse af tidssvarende kvalitet, men også hvis man anskaffer sig en mobiltelefon af tidssvarende kvalitet – ikke nødvendigvis fordi man har tænkt sig at se fjernsyn på den, men fordi det kan lade sig gøre – så skal betale licens.

Så den teknologiske udvikling vil altså øge uviljen mod medielicensen, og den vil også øge